

Poz. 42

UCHWAŁA NR 41
RADY NAUKOWEJ DYSCYPLINY GEOGRAFIA SPOŁECZNO-EKONOMICZNA
I GOSPODARKA PRZESTRZENNA

z dnia 22 września 2020 r.

w sprawie opinii dotyczącej odwołania dr Doroty Rucińskiej
od uchwały nr 23 Rady Naukowej Dyscypliny Geografia
Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna
z dnia 19 maja 2020 r. w sprawie odmowy nadania stopnia doktora
habilitowanego

Na podstawie art. 21 ust. 1 zd. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tj.: Dz.U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm., dalej: ustawa o stopniach i tytule) w zw. z art. 179 ust. 2 i ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1669 z późn. zm.) Rada Naukowa Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna postanawia, co następuje:

§ 1

negatywnie opiniuje odwołanie dr Doroty Rucińskiej od uchwały Rady Naukowej Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna nr 23 z dnia 19 maja 2020 r. w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Dorocie Rucińskiej w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.

Uzasadnienie

Opinia została sporządzona jako reakcja Rady Naukowej Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna Uniwersytetu Warszawskiego (dalej RND) na Odwołanie pani dr Doroty Rucińskiej od uchwały nr 23 podjętej 19.05.2020 roku w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Dorocie Mirosławie Rucińskiej w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie geografia

społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna. Odwołanie skierowane do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów za pośrednictwem RND zostało złożone z datą 26.06.2020 roku.

Pani dr Dorota Rucińska stawia w swoim Odwołaniu cztery wnioski oraz dziesięć zarzutów. Zarzuty nr 1-4 nie dotyczą Rady Naukowej Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna UW, wobec czego niniejsza opinia odnosi się do nich w mniejszym stopniu. Opinia prowadzi dyskusję przede wszystkim z zarzutami 5-10, które zostały postawione Radzie Naukowej Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna UW.

Uwagi ogólne

Rada Naukowa Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna Uniwersytetu Warszawskiego zapoznała się z treścią Odwołania dr Doroty Rucińskiej. Styl Odwołania oraz charakter argumentów nie licują z godnością pism akademickich i trudno nam zgodzić się na taki poziom dyskusji. Szczególnie trudne do zaakceptowania są opinie dr Rucińskiej o recenzentach jej dorobku, które – wobec ich nie poparcia żadnymi faktami – trudno uznać za merytoryczną dyskusję. Tej w Odwołaniu nie znajdujemy. Jeśli jako społeczność akademicka będziemy akceptować ogólnikowe zarzuty o „naruszenie słusznego interesu Habilitantki” i „dokonanie niewłaściwej oceny” stawiane kolejno wszystkim członkom postępowania: recenzentom, Komisji habilitacyjnej i RND, dojdziemy do sytuacji blokady sporządzenia jakichkolwiek rzetelnych, merytorycznych recenzji – jakież akademik podejmie się recenzji dorobku wiedząc, że zwyczajową procedurą w przypadku recenzji negatywnej jest uznanie recenzenta niekompetentnym i nieposiadającym autorytetu w swojej dziedzinie?

Trzeba zauważyć, że cel Odwołania dr Rucińskiej jest niejasny, co utrudnia dalsze postępowanie. Dr Rucińska sformułowała trzy sprzeczne wnioski. W pierwszym wniosku (nr 2) prosi o uchylenie uchwały nr 23 RND i przekazanie sprawy do rozpatrzenia na Uniwersytecie Jagiellońskim, przez tamtejszą Radę Naukową Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna. W drugim wniosku (nr 3) jednak prosi RND o zmianę uchwały nr 23 tak, by nadawała jej stopień doktora habilitowanego. W trzecim wniosku z kolei (nr 4) Habilitantka prosi o wyznaczenie przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów „odpowiednich” recenzentów i powtórzną ocenę jej dorobku. Postulaty te wzajemnie się wykluczają i sprawiają, że trudno się odnieść do niejasno sformułowanej prośby dr Rucińskiej. W naszej opinii stanowi to powód formalny do oddalenia Odwołania.

RDN zwraca także uwagę na fakt, iż w Odwołaniu Habilitantka nie odnosi się zupełnie do argumentów merytorycznych sformułowanych przez recenzentów i członków Komisji habilitacyjnej. Habilitantka wyjaśnia (str. 6 Odwołania), że „nie śmie merytorycznie oceniać wywodów zawartych w recenzji”. Godzi się jednak zauważyć, że „ocena” argumentów nie jest tożsama z podjęciem dyskusji (co ćwiczy się wszak już na obronie pracy doktorskiej i co stanowi kwintesencję akademickiego wypracowywania wiedzy). Odwołanie dr Rucińskiej ma czysto proceduralny charakter,

trzeba zatem wnioskować, że sama Habilitantka nie potrafi skutecznie odeprzeć postawionych jej merytorycznych zarzutów.

Uwagi do poszczególnych zarzutów

Ad 1. i 2.

Habilitantka podważa kompetencje recenzentów: prof. Andrzeja Lisowskiego i prof. Jana Monkiewicza. Obaj recenzenci są profesorami zwyczajnymi i zostali powołani jako eksperci przez Centralną Komisję d.s. Stopni i Tytułów.

Jednym z argumentów używanych przez dr Rucińską jest niezgodność pola ekspertyzy. Godzi się jednak zauważyć, że – jak pisze sama Habilitantka na str. 6 Odwołania – zgodnie z wyrokami Naczelnego Sądu Administracyjnego „recenzja jest opinią specjalisty z danej dziedziny lub pokrewnej”. Zatem zarzut Habilitantki podważający ekspertyzę prof. dr hab. Jana Monkiewicza w dziedzinie reprezentowanej przed dr Rucińską należy oddalić. Profesor reprezentuje dziedzinę pokrewną, co więcej jednym z tematów jego badań jest zarządzanie ryzykiem, co bezpośrednio odnosi się do tematyki podejmowanej przez Habilitantkę. Z kolei prof. Lisowski ponad wszelką wątpliwość specjalizuje się m.in. w tematyce klęsk żywiołowych i ich percepcji. Tę zbieżność zauważa sama Habilitantka na str. 9 Odwołania – okazuje się jednak, że według dr Rucińskiej wadą jest zarówno oboczność pola badawczego (i dyskwalifikuje recenzję prof. Monkiewicza), jak i jego zbieżność (u prof. Lisowskiego, który miał według Habilitantki wdać się w nieuzasadnioną polemikę, vide poniżej). Któż zatem miałby spełnić tak postawione wymogi dr Rucińskiej wobec recenzowania jej dorobku?

Dr Rucińska zarzuca obu panom sporządzenie niewłaściwych recenzji. Zarzuty wobec prof. Monkiewicza są niejasne – cytowane są obszernie fragmenty ustaw, ale nie ma wyjaśnień, czemu wg dr Rucińskiej recenzent miałby je pogwałcić. Znamienne, że w ocenie recenzji dr Rucińska ucieka od dyskusji merytorycznej w gładki, acz pozbawiony treści gąszcz ustawowych sformułowań. Brakuje ich konceptualizacji i operacjonalizacji, np. „nieuzasadniona krytyka” „niewłaściwe i niemiarodajne sporządzenie recenzji” – Habilitantka nie wyjaśnia tych epitetów. W ocenie Rady Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna UW obie recenzje przedstawione w sprawie postępowania habilitacyjnego mają charakter merytoryczny, zostały sporządzone w sposób właściwy i nie naruszają artykułów Ustawy.

Warto wspomnieć, że obaj profesorowie są bardzo doświadczonymi recenzentami. Profesor dr hab. Andrzej Lisowski jest autorem 33 recenzji dorobku habilitacyjnego i 4 recenzji profesorskich, oraz 62 recenzji projektów badawczych sporządzonych dla Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Narodowego Centrum Nauki. W latach 2011-2012 był członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułu. Profesor dr hab. Jan Monkiewicz tylko w latach 2019-2020 sporządził 10 recenzji dorobku habilitacyjnego, był też recenzentem w kilku postępowaniach profesorskich.

Jedynym konkretnym zarzutem wobec obu negatywnych recenzji jest „absolutyzowanie cyklu habilitacyjnego” (str. 6 Odwołania) i „marginalizowanie

pozostałego dorobku”. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196 poz. 1165, w szczególności par. 3) mówi wyraźnie, że podstawą oceny jest wnoszenie przez osiągnięcia naukowe aplikanta uzyskane po uzyskaniu stopnia doktora, znaczącego wkładu w rozwój danej dyscypliny. Ocena dorobku jest drugim kryterium, które wszak nie znosi pierwszego, podstawowego wymogu stanowiącego warunek sine qua non. Recenzenci podważyli pierwszy komponent oceny (znaczący wkład cyklu artykułów w rozwój dyscypliny), zatem trudno oczekiwać, że kolejne komponenty zrównoważą mankament w podstawowej części dorobku. Trzeba w tym miejscu podkreślić, że nawet prof. Domański, który napisał recenzję o pozytywnym wniosku, określił dorobek „jako umiarkowany” (str. 3 Protokołu z Posiedzenia Komisji). Niezrozumiałe jest zatem, dlaczego dr Rucińska uważa, że element ten winien poprawić ogólną ocenę jej dorobku. RND także ma zastrzeżenia do jakości tych komponentów działalności Habilitantki. Dorobek naukowy jest de facto w dużej części dorobkiem organizacyjnym (udziałem w organizacji konferencji międzynarodowych). Jak podkreślała już Komisja habilitacyjna, dr Rucińska nigdy nie kierowała projektem badawczym, choć rzeczywiście uczestniczyła w takich projektach. Z kolei jakość dorobku dydaktycznego Habilitantki została poważnie zakwestionowana podczas hospitacji jej zajęć prowadzonych na Wydziale Geografii i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Warszawskiego w 2015 roku. Hospitacja była spowodowana bardzo niskimi ocenami jakości prowadzenia zajęć uzyskanymi w rutynowych ankietach studenckich i potwierdziła uwagi studentów.

Pojawia się w tej części (str. 9 Odwołania) kilka opinii dr Rucińskiej, z którymi nie możemy się zgodzić:

- 1) Przekonanie, że recenzent źle postępuje „wykorzystując recenzję do podjęcia dyskusji naukowej” – czymże innym ma być recenzja naukowa? Co więcej, sam zarzut odzwierciedlenia w recenzji różnic w poglądach naukowych na to samo pole badawcze nie jest prawdziwy, gdyż prof. Lisowski w recenzji wskazał szereg błędów warsztatowych; zarzucanej mu polemiki z „poglądami naukowymi” autorki nie zamieścił.
- 2) „Kryterium oceny dorobku habilitacyjnego jest autorstwo lub współautorstwo publikacji w czasopiśmie nauk, a nie treść tych publikacji”. Kryterium ilościowe nie może w nauce zastępować kryterium jakościowego; wyciąganie takich wniosków z Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 2018 r., poz. 1669) jest nadinterpretacją, Ustawa nic o tym nie wspomina.
- 3) Przekonanie, że artykuły poddane ocenie peer review przed publikacją powinny być automatycznie zaakceptowane jako wystarczający dorobek habilitacyjny. Opinia ta zabiera de facto decyzyjność Komisji habilitacyjnej, która widząc w dorobku recenzowane już wcześniej teksty, powinna – zdaniem Habilitantki – zaniechać samodzielnych analiz.
- 4) Recenzja jest pismem formującym ocenę, wszyscy funkcjonujemy w tym systemie. Oczekiwanie, że recenzja będzie pozbawiona „opiniotwórczych określeń” i „epitetów o wydźwięku negatywnym” jest bezzasadne i sprzeczne z istotą recenzji.

Podsumowując, RND nie zgadza się z oceną recenzji prof. Monkiewicza i prof. Lisowskiego przedstawioną przez Habilitantkę, a co za tym idzie uznaje za niesłuszny zarzut sformułowany w ostatnim akapicie pkt „Ad 5” Odwołania. Recenzje przedstawione w sprawie postępowania habilitacyjnego mają charakter merytoryczny, zostały sporządzone w sposób właściwy i spełniają kryteria sformułowane w Ustawie Dz.U. z 2017 r., poz. 1789.

Ad 3. i 4. Habilitantka zarzuca Komisji habilitacyjnej brak uzasadnienia uchwały. Protokół zawiera wnikliwy opis dyskusji podczas posiedzenia Komisji. Uzasadnienie odnosi się do osiągnięć niewystarczających do nadania stopnia doktora habilitowanego. Razem, dokumenty prezentują kompletny i wyczerpujący obraz argumentacji i przyjętych wniosków. Wśród zarzutów artykułowanych przez więcej niż jednego członka Komisji znajdują się:

- niespójność artykułów proponowanych jako cykl (brak wspólnego schematu badawczego, linii przewodniej, która wskazywałaby na ciągłość koncepcji);
- brak nowych ram teoretycznych i metodologicznych;
- wniosek o przedwczesnym złożeniu wniosku i niewnoszeniu przez przedstawione do oceny teksty znaczącego wkładu do rozwoju dyscypliny naukowej.

Wynik głosowania Komisji nie pozostawia pola do dyskusji – 5 na 7 członków Komisji zagłosowało przeciwko nadaniu dr Rucińskiej stopnia doktora habilitowanego. Godzi się podkreślić, że Habilitantka unika w swoim Odwołaniu powoływania się na ten bardzo jednoznaczny wynik głosowania Komisji.

Ad 5. Habilitantka zarzuca RND, że „nie rozpatrzyła wszechstronnie i zgodnie z prawdą materiałów dowodowych...” (str. 14 Odwołania), przy czym (podobnie jak przy stawianiu zarzutów recenzentom) nie wyjaśnia swojego stanowiska. Członkowie RND nie zgadzają się z tą – nieopartą żadnymi konkretnymi zarzutami – opinią. Jednocześnie zapewniają, że owszem, w swoim postępowaniu kierowali się poszukiwaniem prawdy i regułami logiki.

RND przedstawiła obszerne uzasadnienie swojej uchwały. Habilitantka zarzuca, że wykazując w tym uzasadnieniu pozytywne i negatywne dorobki, „z tego porównania nie wyciągnęła właściwych wniosków i konkluzji” – rozumieć zapewne należy, że dla Habilitantki „właściwe wnioski i konkluzje” to takie, które przyznają jej stopień doktora habilitowanego, nie zważając na poważne zastrzeżenia dwóch recenzentów, dostrzeżone także przez trzeciego recenzenta (vide powyżej). Na str. 15 swojego Odwołania dr Rucińska wskazuje elementy oceny (brak monografii) i uzasadnienia (brak konsultowania ze starszymi kolegami) jako kluczowe dla „błędnej decyzji” RND – te elementy Habilitantka wyjęła z szerszego kontekstu Uzasadnienia uchwały – w całym opisie są one zgodne z Ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 2018 r., poz. 1669). RND jednoznacznie podtrzymuje ocenę, w myśl której cykl artykułów przedstawiony jako dorobek habilitacyjny jest zbyt słaby, by uznać go za „niosący

znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej”. Sugerujemy (tak jak w Uzasadnieniu), by dr Rucińska zajęła się wzbogaceniem i poprawą parametrów dorobku.

Godzi się podkreślić, że (jak informuje protokół z posiedzenia RND z 19.05.2020 oraz Uzasadnienie Uchwały) wszystkie aspekty oceny dorobku dr Rucińskiej zostały rzetelnie przedstawione na posiedzeniu RND przez sekretarza Komisji dr hab. Bogdana Zagajewskiego, prof. UW. Ponadto, członkowie RND zapoznali się z całą dokumentacją przed posiedzeniem Rady. Zatem zarzut nierozważenia wszystkich aspektów sprawy przez RND jest niezasadny. Co więcej, z zapisów protokołu nie można wnioskować o „nierozpatrzeniu właściwie dorobku Habilitantki oraz recenzji jej dorobku” (str. 10 Odwołania). Dyskusja podczas posiedzenia RND nad sprawą dr Rucińskiej trwała prawie godzinę, była bogata w głosy uwzględniające silne i słabe strony dorobku. Trzeba podkreślić, że obecnych na niej było aż pięcioro z siedmiorga członków Komisji habilitacyjnej. Zarzucanie, że Rada takiej dyskusji nie podjęła (str. 16 Odwołania) jest bezpodstawnym poważnym zarzutem.

Kolejny raz warto odnotować, że większość uzasadnienia zarzuty stanowią cytaty aktów prawnych, a nie własny komentarz, który wyjaśniałby, dlaczego przywoływane fragmenty miałyby się odnosić do dyskutowanej tu sytuacji.

Ad 6. Zarzut podważa władztwo RND w sprawie decydowania o tym, czy wkład habilitanta spełnia kryterium „znaczącego” z punktu widzenia rozwoju danej dyscypliny. A przecież wg Rozporządzenia z 2018 r. (Dz.U. poz. 261) to Rada Naukowa Dyscypliny (jako jednostka administracyjna prowadząca postępowanie habilitacyjne) jest ciałem podejmującym decyzję, tj. uchwałę o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego (par. 16). Rada Naukowa Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna UW miała formalne i merytoryczne kompetencje do prowadzenia postępowania i podjęcia decyzji w sprawie nadania dr Rucińskiej stopnia doktora habilitowanego. Postępowanie w tej sprawie było przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Rada Naukowa Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna UW podtrzymuje stanowisko, że przedstawione 7 artykułów nie spełnia ustawowego kryterium znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny. Jak wyjaśniono w Uzasadnieniu Uchwały nr 23, cykl 7 artykułów przedstawiony jako główne osiągnięcie nie stanowi spójnego cyklu o wspólnej linii postępowania badawczego, część artykułów stanowi terminologiczno-metodyczny przegląd literatury i nie wnosi do nauki nowych treści teoretycznych ani empirycznych. Dodatkowo, opracowania przedstawione do oceny zawierają poważne braki metodologiczne i metodyczne (vide recenzje). Warto też zauważyć, że wskaźniki bibliometryczne Habilitantki są na minimalnym poziomie, co stanowi dodatkową negatywną ocenę jej (mało cytowanych) artykułów. Sformułowany zarzut jest zatem bezpodstawny.

Ad 7. RND nie zgadza się z zarzutem „błędnego sporządzenia uzasadnienia” podjętej uchwały, który Habilitantka wywodzi z niewyjaśnionej „całkowitej dowolności” dokumentu. Uznanie trzystronicowego uzasadnienia decyzji RND za „błędne” nie odpowiada prawdzie. Uzasadnienie zawiera zarówno podstawę prawną podjętej

decyzji, jak również „konkretne fakty, które zaważyły na opinii organu” (vide „Punkty krytyki podkreślane w dyskusji” z Uzasadnienia do Uchwały nr 23, których dr Rucińska najwyraźniej nie zauważyła).

Obdarzenie większą uwagą negatywnych aspektów oceny jest postępowaniem właściwym we wszelkich gremiach oceniających dorobek naukowy. Co więcej, zarzut Habilitantki dotyczący skupienia na negatywnych aspektach dorobku dotyczy uzasadnienia decyzji RND. Wobec podjęcia decyzji o odmowie przyznania stopnia doktora habilitowanego, oczywiste jest przytoczenie argumentów kontestujących dorobek jako wyjaśniających stanowisko RND. Zalety dorobku, wskazane przez prof. Domańskiego zostały, owszem zważone w argumentacji, co znalazło odzwierciedlenie w Uzasadnieniu („Najważniejsze pozytywne uwagi podnoszone w dyskusji”, tamże).

RND poszukując prawdy, przyjęła jako budzące poważne wątpliwości aż pięć negatywnych ocen członków siedmioosobowej Komisji. Pominięcie tych wątpliwości stanowiłoby poważne uchybienie w dążeniu do wielostronnej, rzetelnej oceny dorobku Habilitantki. Co więcej, trzeba zauważyć słowa recenzenta, na którego opinię tak często powołuje się dr Rucińska w swoim Odwołaniu, a który wg protokołu z posiedzenia Komisji „wyraził zgodę co do uwag stawianych przez pozostałych recenzentów, a w szczególności do braku kontynuacji i powiązań pomiędzy koncepcjami prezentowanymi w poszczególnych artykułach składających się na osiągnięcie naukowe, Elementy te zostały także podkreślone w recenzji pana profesora Domańskiego” (str. 3-4 Protokołu z posiedzenia Komisji habilitacyjnej).

Podważanie przez Habilitantkę kompetencji RND godzi zarówno w kompetencje Centralnej Komisji, która wybrała tę Radę do prowadzenia postępowania dr Rucińskiej, jak również w regulacje Senatu UW, który obwarował członkostwo w RND szeregiem warunków merytorycznych. W RND zasiadają eksperci z zakresu geografii społeczno-ekonomicznej zdolni rzetelnie ocenić dorobek dr Rucińskiej.

Ad 8. Zarzut jest niedokończony, zatem z przyczyn formalnych i logicznych trudno się do niego odnieść.

Z uzasadnienia wynika, że dr Rucińska podważa podstawę prawną wskazaną w uchwale nr 23. Prawnik prorektora Uniwersytetu Warszawskiego ds. naukowych podtrzymuje poprawność przywołanej w Uchwale podstawy prawnej.

Ad 9. Dz. U 2018 poz. 1669 stosuje alternatywę: „RDN podejmuje uchwałę o nadaniu lub o odmowie nadania...”. Logika nakazuje zatem zastosowanie jednej bądź drugiej procedury, a nie obu procedur (tak byłoby w przypadku użycia przez ustawodawcę koniunkcji). Takie samo rozumienie przedstawia Uchwała Senatu UW nr 481 z 16.10.2019 (Monitor UW poz. 340).

Co więcej, należy podkreślić, że głosowanie przeprowadzone przez RND dotyczyło pozytywnie sformułowanego wniosku, mianowicie „nadania dr Rucińskiej stopnia doktora habilitowanego”. Zarzut jest zatem nieprawdziwy. Utrzymywanie, że głos „nie” oddany w głosowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego mógłby oznaczać coś

innego niż „nie nadanie stopnia” jest niepoprawne semantycznie. RND zdecydowanie odrzuca insynuację, jakoby „de facto nie wiedziała, czy głosuje za nadaniem, czy za odmową nadania” (str. 21 Odwołania). Nie przyjmujemy też do wiadomości oceny pani Rucińskiej, jakoby „RND (...) nie podjęła skutecznie decyzji...” oraz dopuściła się „licznych i istotnych uchybień w procedurze habilitantki” (str. 21-22 Odwołania) – taką ocenę może wydać Centralna Komisja.

Dodatkowo, Habilitantka powołuje się w swojej argumentacji na komentarz prawny z 2015 r., a zatem nie dotyczący *explicite* obowiązującego obecnie prawa z 2018 r.

Ad 10. Zarzut stracił ważność, gdyż protokół został już udostępniony Wnioskodawczyni (potwierdzenie odbioru dokumentu z 30.06.2020). Data dostarczenia dokumentu wynika z obowiązujących procedur i nie mogła być przyspieszona. RND nie może upubliczniać niezatwierdzonych dokumentów. Protokół z posiedzenia RND z 19.05.2020 został zatwierdzony przez RND podczas kolejnego planowego posiedzenia 23.06.2020 i niezwłocznie przekazany dr Rucińskiej (24.06.2020 Przewodniczący RND przygotował dokumenty do wysyłki, przesyłka opuściła Kancelarię UW 25.06.2020). Godzi się zauważyć, że dr Rucińska wystosowała pismo z prośbą o udostępnienie dokumentacji 10.06.2020 (data dotarcia na WGiSR jest oczywiście późniejsza) i od razu zrealizowano część prośby możliwą do realizacji (wysyłka części dokumentów 17.06.2020). Zatem trudno zakładać złą wolę czy chęć ukrycia dokumentacji. Brakujący dokument – protokół – został w dobrej wierze wysłany tuż po jego zatwierdzeniu. Co więcej, składając pismo 26.06.2020 dr Rucińska nie wykorzystwała ustawowego czasu miesiąca, jaki miała na złożenie odwołania (do 2.07.2020) – 30.06.2020 rzeczony protokół był już dostarczony.

Podsumowując, RND utrzymuje swoją uchwałę i sugeruje nieprzychylenie się do roszczeń stanowiących ujmę dla kultury akademickiej.

Zauważamy niepokojący fakt, że forma pisania takich odwołań została całkowicie zdominowana przez czysto formalistyczny język prawniczy. Jako RND nie zgadzamy się na taki zwyczaj i opowiadamy za powrotem do merytorycznej dyskusji nad wartością dorobku kandydata na dany stopień/tytuł naukowy.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Naukowej
Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna
i Gospodarka Przestrzenna: *M. Jędrusik*